

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7. september 2020 — Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH mod Hauptzollamt Hamburg

(Sag C-415/20)

(2020/C 423/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger medlemsstaternes forpligtelse i henhold til EU-retten til at tilbagebetale afgifter, som er opkrævet i strid med EU-retten, med tillæg af renter, også i tilfælde, hvor grunden til tilbagebetalingen ikke er, at Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at retsgrundlaget er i strid med EU-retten, men derimod Domstolens fortolkning af en (under-) position i den kombinerede nomenklatur?
- 2) Kan principperne for det EU-retlige rentekrav, som Den Europæiske Unions Domstol har udviklet, også overføres til betalingen af eksportrestitutioner, som myndigheden i medlemsstaten har nægtet i strid med EU-retten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca de Braga, Juízo do Trabalho de Barcelos (Portugal) den 10. september 2020 — GD og ES mod Luso Temp — Empresa de Trabalho Temporário, S.A.

(Sag C-426/20)

(2020/C 423/41)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Braga, Juízo do Trabalho de Barcelos

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: GD og ES

Sagsøgt: Luso Temp — Empresa de Trabalho Temporário, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 3, stk. 1, litra f), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF ⁽¹⁾ af 19. november 2008 om vikararbejde til hinder for en bestemmelse som den, der er indeholdt i artikel 185, stk. 6, i lov om arbejdsforhold (vedtaget ved lov nr. 7/2009 af 12.2.2009), hvorefter en vikaransat altid kun har ret til betalt ferie og ferietillæg, som beregnes forholdsmæssigt efter den arbejdstid, der er tilbagelagt hos brugervirksomheden, selv når vedkommendes ansættelsesforhold er påbegyndt i et kalenderår og ophører to eller flere kalenderår efter denne dato, mens den almindelige ferieordning finder anvendelse på en arbejdstager, der er ansat direkte af brugervirksomheden, og som varetager samme stilling i den samme periode, hvilket garanterer denne arbejdstager en længere periode med betalt ferie og et større ferietillæg, idet disse ikke beregnes forholdsmæssigt efter den tilbagelagte arbejdstid?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 327, s. 9